

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/349/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204037
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614204037.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: U. U. SK, N., so sídlom S. J. XX, XXX XX G., F. XX XXX XXX, právne zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti odporcovi S. S., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX N., na neznámej adrese, zastúpeného ustanoveným opatrovníkom S. N., XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 5.000,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 4C/159/2014-90 zo dňa 29.7.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 21.8.2014 Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828 oznámilo vstup do konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník. Z obsahu spisu vyplynulo, že ide u žalovaného o spotrebiteľa, preto vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka do tohto konania na jeho strane. Žalovaný nezniesol žiadne námietky. Žalobca dňa 8.6.2015 doručil súdu námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a poukázal na § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že súčasťou oznámenia o vstupe má byť aj súhlas účastníka popri ktorom sa konania vedľajší účastník chce zúčastniť. Takéto vyjadrenie chýba. Súd prvého stupňa uviedol, že ustanovenie § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bolo novelizované vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka zákonom č. 353/2014, ktorého účinnosť je datovaná k 1.1.2015. Keďže toto oznámenie bolo realizované pred uvedeným obdobím, konkrétne 21.8.2014 nebolo potrebné splniť tieto podmienky. Na základe námietok žalobcu rozhodol súd prvého stupňa o tom, že pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 93 ods. 2, 3 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa z toho dôvodu, že novela ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. bola prijatá Národnou radou SR 27.11.2014 s účinnosťou od 1.1.2015. Keďže neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia žalobca ma za to, že odo dňa účinnosti je nutné, aby aj na skôr vzniknuté vedľajšieho účastníctvo sa nazeralo v súlade s týmto ustanovením. V tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu SR 38/99, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 98/2010. Teda súd prvého stupňa mal aplikovať v čase rozhodnutia platný a účinný O.s.p. už aj z novelou. Ďalej tiež je potrebné poukázať aj na zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde s poukazuje na odstraňovanie interpretačných problémov, praxe súdov otázke vedľajšieho účastníctva. Musí byť teda jednoznačne daný výslovný

súhlas a nemôže to byť len konkludentný súhlas. Preto navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovenia § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci a na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z obsahu spisu je zrejme, že oznam o vstupe do konania na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828 oznámil súdu prvého stupňa 21.8.2014. Na základe tohto oznámenia doručil oznámenie združenia súd prvého stupňa na vyjadrenie žalobcovi a žalovanému. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 8.6.2015 vzniesol námietky proti vstupu. Žalovaný vstup vedľajšieho účastníka nenamietal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vo veci nie je možné stotožniť sa s argumentáciou spochybňujúcou možnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania upraveného Nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Hoci toto nariadenie za účastníkov konania označuje len navrhovateľa a odporcu nie je v ňom obsiahnutý žiadny zákaz, či obmedzenie brániace vstupu vedľajšieho účastníka do takéhoto konania. To znamená, že za predpokladu chýbajúcej právnej úpravy v tomto nariadení týkajúcej sa účasti vedľajšieho účastníka v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vedľajšie účastníctvo riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, čo priamo vyplýva z článku 19 Nariadenia č. 861/2007.

Z dôvodovej správy k § 93 ods. 2 O.s.p. (k novele účinnej od 15.10.2008): „Navrhovaná právna úprava súvisí s právnou úpravou v zákone č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení 539/2005 Z. z. a zákona 326/2007 Z. z., v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“.

Podľa bodu 50 uznesenia Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti Ivete Korčkovskej) „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Podľa

názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť možnosť poskytnutie ochrany podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS na to špecializovanými subjektmi.

Skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 188/2012 publikované ako rozhodnutie 62. v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4/2014). V predmetnej veci vstup vedľajšieho účastníka nemožno vyhodnotiť ako nanútený, keďže výslovný nesúhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka nie je obsahom spisu. Nevyslovený súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za nesúhlas so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

Podľa článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa členské štáty zaviazali k vytvoreniu účinných mechanizmov, aby sa predchádzalo súvislému používaniu neprijateľných (nekalých) zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Práve vedľajší účastník môže privodiť naplnenie tohto cieľa svojou aktivitou.

Podstatou účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je snaha všetkými dostupnými procesnými prostriedkami pomôcť tejto strane, na ktorej v konaní vystupuje, k výhre v spore a má rovnaké procesné práva a povinnosti, ako hlavný účastník konania, teda môže napr. podávať opravné prostriedky.

Ak by išlo o neinformovaného spotrebiteľa, súd v takýchto prípadoch zohľadní úkon vedľajšieho účastníka, aj keď odporuje úkonu spotrebiteľa, ale je v jeho záujme (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Je neakceptovateľné (porov. uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOST', bod 50), aby súd bol nástrojom na priznávanie plnení z neprijateľných zmluvných podmienok (príp. na základe nekalých obchodných praktík) voči neinformovaným spotrebiteľom (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C 429/05, bod 61 „V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.“).

Štát má medzinárodný záväzok chrániť hospodárske záujmy spotrebiteľov (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ). S tým je spojená aj povinnosť prihliadať na práva spotrebiteľa a chrániť jeho záujmy aj v prípade, že spotrebiteľ nie je v konaní procesne aktívny.

Súd je povinný vykladať aplikovať ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. umožňujúce vedľajšiemu účastníkovi konať samému za seba tak, aby sa nezmarila možnosť vedľajšieho účastníka zbaviť spotrebiteľa plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky (nekalej obchodnej praktiky), ak konanie ešte nie je právoplatne skončené.

Vedľajší účastník má podľa prvej vety § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a teda má právo okrem iného aj nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov (§ 44 ods. 1 O.s.p.), pričom táto činnosť priamo predpokladá možnosť oboznámenia sa s osobnými údajmi účastníkov konania a prípadne aj s predmetom telekomunikačného tajomstva, ak je aj to obsahom súdneho spisu. Tým ale nie je dotknutá jeho povinnosť chrániť takto získané osobné údaje (podľa zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov) a zachovávať telekomunikačné tajomstvo (podľa § 63 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách) a vyvarovať sa zneužitia svojho postavenia vedľajšieho účastníka v konaní.

Vstup vedľajšieho účastníka do konania sa neprieči ani cieľom konania podľa Nariadenia (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, teda zjednodušenie a zrýchlenie konania a zníženie nákladov na takéto spory. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa využíva na cezhraničné spory obhajované, ako aj neobhajované, čo vyplýva z čl. 5 ods. 1 nariadenia, v zmysle ktorého môže súd nariadiť aj ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá z procesných strán. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nie je typickým skráteným konaním, v ktorom je účasť vedľajšieho účastníka vylúčená. Na predmetnú právnu vec preto nemožno aplikovať závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 357/2012 z 30.10.2013, na ktoré žalobca vo svojich námietkach odkazuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie s osvojením si dôvodov v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.